

[Jørn Jespersen]

tale om en udvikling, som er fuldstændig påvirkelig af politisk styring? Jeg vil i den sammenhæng godt henvise til Socialdemokratiets arbejdsprogram fra 1984, hvori det hedder, at Socialdemokratiet går ind for »...en konsekvent økonomisering med energiforbruget gennem en langsigtet planlægning og styring«. Er der tale om en langsigtet planlægning og styring, når man siger, at behovet i 1980'erne vil vise sig, og så må man tage stilling til den tid?

Jeg vil altså derfor gerne spørge, om energiministeren og den socialdemokratiske ordfører er enige i den forudsætning for udbygningen af elkapaaciteten, der ligger i Elsams udvidelsesplan 1987, om, at elforbruget skal stige 46 pct. frem til årtusindskiftet.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil indlede med at takke, jeg tror næsten samtlige ordførere for den betydelige interesse, de har vist specielt for det nye begreb i dansk energipolitik, der hedder decentrale kraftvarmeværker, og ikke mindst for den aftale, som regeringen og Socialdemokratiet har indgået. Jeg synes, det er glædeligt, at der er så stor en interesse for den nyskabelse, som netop er et vigtigt fundament i aftalen. Jeg kan måske undre mig lidt over, at nogle har talt, som om der ikke rigtig var gang i udviklingen på dette område, så meget mere som vi netop til Det Enerkipolitiske Udvalg har fremsendt en meget omfattende redegørelse, som viser, at vi i øjeblikket er i gang med et overordentlig ambitiøst og omfattende program for decentrale kraftvarmeværker i Danmark, et program, som er ambitiøst også set med internationale øjne.

Det er i virkeligheden et utrolig omfattende program, der er lagt op til. 37 byer er nu med i udviklingen af ikke bare traditionelle decentrale kraftvarmeværker, men en bred vifte af forskellige former for decentrale kraftvarmeværker.

Vi har også understreget her – det gjorde jeg allerede i mit første indlæg – at det er en aftale, som er baseret på, at ikke bare elværkerne, men også andre skal have lejlighed til og mulighed for reelt at gå ind i denne udviklingsproces. Vi er altså i fuld gang.

Jeg vil godt til hr. Helge Mortensen sige, at jeg er tilfreds med Socialdemokratiets tilkendegivelse af, at man fastholder det forlig, som er indgået. Det, som jo er overskriften for forliget,

præambelen, om man så må sige, er – jeg citerer fra aftalen af 6. juni:

»Parterne er enige om nødvendigheden af at gennemføre en eludbygning, der sikrer, at Danmark også i fremtiden råder over et tilstrækkeligt og velfungerende elsystem.«

Jeg synes, denne sætning er væsentlig for dagens debat. Det er væsentligt at understrege, at vi vil gøre en stor indsats for forskning, for besparelse og for udvikling af nye teknologier og flerstrengede systemer og alt det dér, men vi vil ikke spare ved at sørge for, at der ikke er strøm nok til det danske samfund. Det er derfor, vi uanset talstørrelser, uanset udbygningsplaner osv. som en præambel til den aftale har sagt, at hele formålet med denne aftale er at sikre, at der er tilstrækkelig elektricitet til det danske samfund.

Må jeg så sige til fru Annelise Gotfredsen, at jeg synes, det er vigtigt at understrege, at når vi taler om elbesparelser, så må vi også tale om komfort. Jeg siger det også i forbindelse med det indlæg, hr. Jørn Jespersen kom med, som bygger på de erfaringer, som ligger til grund for den meget omfattende besparelseskampagne, vi har igangsat sammen med Energispareudvalget, erhvervslivets organisationer og en række andre, derunder elselskaberne, nemlig det forhold, at vi vil kunne gennemføre betydelige besparelser i det danske samfund uden at ændre vores komfort derved, at vi vil kunne gennemføre betydelige besparelser i erhvervslivet, også uden væsentlige investeringer.

Det er baggrunden for, at der er så stor interesse for de informationsmøder, de informationskampagner, de besparelsesinitiativer, som i øjeblikket kører over det ganske land i brancheorganisationer, hvor konsulenter og andre rådgiver de enkelte medlemmer på basis af det initiativ, som blev iværksat gennem Energispareudvalget og Energiministeriet her for et års tid siden.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at Danmark faktisk har fået OECD's førstekarakter for sin evne til at spare på energien. Det er klart, at vi på et specielt område som elektricitet har en særlig utfordring i at klare den vanskelighed, der ligger i at begrænse, hvor der nødvendigvis må være tale om en stigende udvikling, fordi vi taler om et moderne samfund, og fordi stort set enhver automatisering kræver elektricitet.